

позициите им в критиката срещу Белградското правителство и тесните отношения на идейна солидарност, подкрепа и сътрудничество с българската революционна емиграция и БРЦК като организация. Поради твърде напрегнатите си отношения със сръбското правителство, омладинците били системно следени от тайната полиция и на Сърбия и на Австро-Унгария, а те от своя страна чрез свои привърженици в Княжеството се осведомявали постоянно за тайните ходове на управляващите. Това се вижда и от единственото достигнало до нас писмо от кореспонденцията между лидерите на двете организации - БРЦК и Омладината - от Св. Милетич до Л. Каравелов от лятото на 1871 г., обнародвано от Ив. Клинчаров, но оригиналът му досега не е открит. Съдържанието му обаче се потвърждава от други извори.

От приведените данни е ясно, че е много възможно именно от омладинските среди много близкия с тях Каравелов да е получил информацията за гръцко-сръбските преговори и така са го улеснили да направи публично известни тайните планове за подялба на Тракия и Македония и да подложи на разобличителна критика белградските управници.

Омладинската, официалната и агентурната сръбска и европейската дипломатическа документация предоставят извънредно ценни сведения и за преговорите между БРЦК и Омладината през 1871 - 1872 г. за едновременни въстанически действия в България, Босна и Херцеговина и за енергичните, но завършили с неуспех усилия на омладинците да издействат подкрепа от военния министър М. Блазнавац, който отговарял в правителството за контактите му с народните движения в южнославянските области, включително и в България. За тези преговори българските извори са крайно оскъдни: дописката на Левски от януари 1871 г. до в-к "Свобода", в която предвижда, явно от по-ранни разисквания между двамата, Каравелов да се свърже с "братята сърби" и разбере намеренията им спрямо Турция, както и дали ще сътрудничат на борбата на българския народ; договорът на П. Хитов с черногорския войвода П. Матанович за едновременни четнически действия в българските и сръбските области, когато започне въстанието и писмото, с което Хитов съобщава това на Левски; окръжното на Левски до комитетите от януари 1872 г., с което им съобщава за договореността със сръбските и черногорските революционери за едновременно въстание и, че поради това те трябва да се готвят за съвсем скорошно едновременно въстание. Тези български документи обаче остават неясни в много отношения, ако не се вземат предвид тези от сръбските и руските архиви, документални публикации и изследвания. С помощта на богатата информация от тях става известно, че са водени преговори за много сериозна и широка координирана революционна акция, че от българска страна в нея участват Л. Каравелов, Д. Ценович и П. Хитов, които запознават В. Левски със ситуацията, от която той се интересува в началото на 1871 г. и с предложенията и съображенията на омладинците и, че той приема организирането на такава акция с участие на вътрешните комитети и дори дава писмен отговор на отправеното му предложение от черногорците и сърбите за нея. От офици-